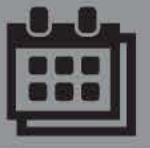

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1835 - Ιδρύεται η Μελβούρνη.
1894 - Γεννιέται η ελληνική επιθεώρηση με το ανέβασμα στην Αθήνα του έργου «Λίγο Απ'Όλα» του Μίκιου Λάμπρου.
1941 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Ξεκινά η πολιορκία του Λένινγκραντ, που θα διαρκέσει 17 μήνες.
1944 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Οι Συμμαχικές Δυνάμεις εισέρχονται θριαμβευτικά στην απελευθερωμένη από τους Γερμανούς γαλλική πρωτεύουσα.
1944 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Ρωσικά στρατεύματα εισέρχονται στο Βουκουρέστι.
1956 - Κυπριακό: Βομβιστική επίθεση σε βρετανικό αρματογωγό στο λιμάνι της Αμμοχώστου από την ΕΟΚΑ.
2008 - Η Λιβύη υπογράφει συμφωνία με την Ιταλία με βάση την οποία η δεύτερη θα προβεί σε επενδύσεις και θα καταβάλει αποζημιώσεις εκατ. ευρώ στην αφρικανική χώρα για την περίοδο της αποικιοκρατίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1853 - Παναγιώτης Δαγκλής, Έλληνας στρατιωτικός και πολιτικός
1870 - Πριγκίπισσα Αλεξάνδρα της Ελλάδας και Δανίας
1919 - Βόλφγκανγκ Βάγκνερ, Γερμανός σκηνοθέτης
1937 - Μπρους Μακλάρεν, Νεοζηλανδός οδηγός αγώνων και ιδρυτής της Μακλάρεν
1943 - Λάκης Χαλκιάς, τραγουδιστής
1946 - Άννα Μαρία, βασίλισσα της Ελλάδας
1952 - Μινέρβα Μελπομένη Μαλλιώρη, Ελληνίδα πολιτικός
1972 - Κάμερον Ντίαζ, ηθοποιός

ΘΑΝΑΤΟΙ

1974 - Δώρος Λοΐζου, Κύπριος ποιητής
1981 - Ανδρέας Στράτος, Έλληνας πολιτικός
1992 - Κων/νος Στεφανάκης, πολιτικός
2003 - Τσαρλς Μπρόνσον, ηθοποιός
2006 - Γκλεν Φορντ, Καναδός ηθοποιός
2007 - Μαρία Μπονέλου, ηθοποιός
2008 - Κίλερ Κοβάλσκι, Καναδός παλαιστής

Η ίδρυση τής Μελβούρνης

Η Μελβούρνη ιδρύθηκε το 1835 από τον Ιωάννη Μπάτμαν και πολύ γρήγορα εξελίχθηκε σε έναν από τους σημαντικότερους λιμένες του νοτίου ημισφαιρίου. Από το 1901 μέχρι τον καθορισμό της Καμπέρας ως πρωτεύουσας και έδρας της κυβέρνησης, η Μελβούρνη ήταν η πρωτεύουσα της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας. Ειδικά μετά την ανακάλυψη χρυσού στο Μπάλαρατ το 1851 ο πληθυσμός της πόλης αυξήθηκε εκπληκτικά.

Σύμφωνα με την απογραφή του 2006 ο πληθυσμός της Μελβούρνης έφτανε τους 3.592.591 κατοίκους. Στην απογραφή του 2011 ο πληθυσμός της πόλης υπολογίστηκε στους 3.999.982 κατοίκους, σημειώνοντας αύξηση 9,7%. Ο μέσος όρος ηλικίας των κατοίκων της Ευρύτερης Μελβούρνης το 2011 ήταν τα 36 χρόνια.

Με βάση την απογραφή του 2011, το 66,3% αυτών μιλούσε στα σπία του μόνο στην Αγγλική γλώσσα, 2,8% στα Ελληνικά (113.407 κάτοικοι), 2,8% στα Ιταλικά (112.686 κάτοικοι) και 2,2 Μανδαρινικά Κινέζικα (100.598 κάτοικοι). Το 27,2% των κατοίκων δήλωσαν μέλη της Καθολικής Εκκλησίας, 10,8% Αγγλικανοί, 5,5% μέλη της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και ένα 4% Βουδιστές. Επίσης ένα 23,5% δήλωσε πως δεν ακολουθεί καμία θρησκεία.

Σύμφωνα με τις μετρήσεις (2012), η Μελβούρνη αναπτύσσεται με έναν επίσημο ρυθμό μεγέθους 1,9%, ελάχιστα πάνω από τον μέσο ρυθμό αύξησης του συνόλου των πρωτευουσών των πολιτειών της Αυστραλίας (1,8%). Σε επίπεδο πολιτείας, η αύξηση του πληθυσμού της Ευρύτερης Μελβούρνης αντιπροσωπεύει το 87% της αύξησης του πληθυσμού της Βικτόριας.

Ο πληθυσμός της Μελβούρνης το 1947 αριθμούσε 1.227.000 κατοίκους. Από το 1960 και μετά ένας μεγάλος αριθμός μεταναστών κυρίως από τη Μεσόγειο (Έλληνες και Ιταλοί) αλλά και από ασιατικές περιοχές (Λιβανέζοι, Ιρανοί, Εβραίοι και Βιετναμέζοι) εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην πόλη και το 1983 έφθασε τους 2.865.000 κατοίκους, ενώ το 1998 πλησίασε τους 3.372.000 κατοίκους. Στη Μελβούρνη κατοικεί το 50% των Ελλήνων της Αυστραλίας.

Σήμερα, στην ευρύτερη περιοχή της Μελβούρνης κατοικούν μετανάστες από περισσότερες από 140 χώρες. Ο

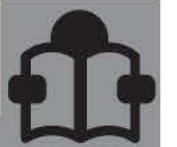
σταδιακός αποικισμός της πόλης έγινε με τέσσερα κύρια μεταναστευτικά κύματα. Το πρώτο κύμα τοποθετείται την δεκαετία του 1830 και περιελάμβανε κατά κύριο λόγο Ευρωπαίους μετανάστες Άγγλο-Κελτικής καταγωγής. Το δεύτερο κύμα προήρθε μετά την ανακάλυψη κοιτασμάτων χρυσού το 1850. Οι μετανάστες αυτού του κύματος προέρχονταν από όλο τον κόσμο, ενώ σημαντική ανάμεσά τους ήταν η παρουσία μεταναστών από την Κίνα. Μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ένα νέο πλήθος μεταναστών, κυρίως από χώρες της Ευρώπης, αύξησε εκ νέου τον αριθμό τους στην πόλη. Το τελευταίο κύριο μεταναστευτικό κύμα έκανε την εμφάνισή του τα τέλη της δεκαετίας του 1970. Την περίοδο αυτή στην περιοχή εγκαταστάθηκαν κυρίως μετανάστες από το Βιετνάμ και την Καμπότζη.

Αυτά τα τέσσερα κύρια μεταναστευτικά κύματα, αλλά και η σταδιακή μετακίνηση κατοίκων από άλλες περιοχές στην Αυστραλία όπως φοιτητών για τα μεγάλα ιδρύματα της πόλης, οδήγησε στον σταδιακό εκτοπισμό των ιθαγενών κατοίκων της περιοχής. Στην απογραφή του 2011, ο πληθυσμός των Αβοριγίνων της Μελβούρνης έφθασε τους 18.024 κατοίκους, με μέσο όρο ηλικίας τα 23 χρόνια.

Η Μελβούρνη παρουσιάζει ένα πλούσιο αρχιτεκτονικό σύνολο οικοδομημάτων από Βικτωριανό ρυθμό μέχρι σύγχρονους ουρανοξύστες και γέφυρες, ενώ ένα μεγάλο δίκτυο ιστορικού τραμ διασχίζει την πόλη.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΕΘΝΟΣ

Ο χρόνος μετράει αντίστροφα

Ξεκινά ένα κρίσιμο τετράμηνο για την πορεία της οικονομίας - και όχι μόνο. Αρχής γενομένης από την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου, όταν οι κυβερνητικοί φορείς οφείλουν να έχουν αντιμετωπίσει τις εκκρεμότητες από την πρώτη αξιολόγηση. Τα υπολειπόμενα προαπαιτούμενα για να εκταμιευτεί η επόμενη δανειακή δόση, ώστε να προχωρήσει η υλοποίηση του «προγράμματος».

Η ανταπόκριση στις υποχρεώσεις συνιστά τη λυδία λίθη για να επιβεβαιωθεί, μερικά εικοσιτετράωρα αργότερα, η έναρξη της δεύτερης διαπραγματεύσεως με τους εταίρους-δανειστές. Ρεαλιστική φιλοδοξία της κυβέρνησης είναι η αφετηρία αυτή να συνυφανθεί με το βραχυπρόθεσμο πακέτο για το χρέος, στη βάση των προτάσεων που έχουν τεθεί στο τραπέζι του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας. Για την επίτευξη αυτής της διπλής στόχευσης, παρά τις δυσκολίες, φαίνεται ότι υπάρχουν οι βασικές προϋποθέσεις. Αν και τα απρόοπτα δεν μπορούν να αποκλειστούν, όπως

προκύπτει από το παρελθόν.

Η τρέχουσα διαδικασία, πάντως, συμπίπτει χρονικά με τους φιλόδοξους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για τη σύμψηξη «μετώπου του Νότου». Καθώς την ίδια ώρα που θα συζητείται στο Eurogroup η ελληνική ανταπόκριση στα προαπαιτούμενα, οι ηγέτες των χωρών της Μεσογείου θα επιχειρούν να διαμορφώσουν κοινές τοποθετήσεις. Προς μια κατεύθυνση, η οποία δημιουργεί, τουλάχιστον, ευνοϊκό περιβάλλον για την προώθηση των ελληνικών θέσεων στις διαπραγματεύσεις με τους θεσμούς. Σύμφωνα με τους κυβερνητικούς υπολογισμούς, το τέλος του Οκτωβρίου μπορεί να σημάνει και το τέλος των αβεβαιοτήτων που σκιάζουν έως τώρα την πορεία της οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό αναμένεται ότι θα αντιμετωπιστεί και το μείζον ζήτημα των εργασιακών σχέσεων. Στη βάση του ευρωπαϊκού μοντέλου και του κεκτημένου θεσμικού πλαισίου. Εξω και μακριά από τη σημερινή «ζούγκλα».

Σταθμός μετά την παρατεταμένη περίοδο των διεργασιών και εξελίξεων θα είναι, ασφαλώς, η ανάλυση του ΔΝΤ για το χρέος, προς το τέλος του χρόνου. Με ό,τι συνεπάγεται για την παραμονή και τον ρόλο του Ταμείου στο πρόγραμμα. Αλλά και για την προώθηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για ένα βιώσιμο ελληνικό χρέος. Σεπτέμβριος και Οκτώβριος, λοιπόν, αναδεικνύονται σε κρίσιμο δίμηνο για να αντικρίσει η οικονομία το ξέφωτο. Ενώ αμέσως μετά κρίνεται το μέγιστο ζήτημα της διευθέτησης του χρέους. Αν σε αυτά τα χρονικά ορόσημα προστεθεί η εικόνα από την επίτευξη ή όχι των οικονομικών στόχων της χρονιάς, μιλάμε για 120 καθοριστικές ημέρες. Πριν απ' όλα για την κοινωνία και την οικονομία. Βεβαίως, για την ίδια την κυβέρνηση και τα πεπραγμένα της. Αλλά και για το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων που κρίνονται για τις θέσεις τους στις εξελίξεις.